

ЧЕРНО МОРЕ

ОБЩЕСТВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

ОСНОВАНЪ ВЪ 1891 ГОДИНА.

Издѣва въ Четвъртъкъ и Недѣля.

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника:
За година . . . . . 14 л.
" 6 мѣсца . . . . . 7 л.
" въ странство за година 18 л.

За обявленията:

На 4 стр. за гарм. редъ . . . 15 ст.
" 1 стр. . . . . 50 ст.
" другитъ стр. . . . . 30 ст.

За обявленіята на съд. пристапи се плаща по 10 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пжти, или по 5 ст., ако се публикуватъ само по единъ пжтъ.
За многократни обявления се правятъ отстъпки.

АБОНАМЕНТЪТЪ СЕ СЪБИРА ВЪ ПРѢДПЛАТА

Залисването на новъ абонатъ става всѣкога отъ началото на мѣсеца.

АДРЕССЪ.

За писма статии и ржкописи:
До Редакцията.
За абонamenti и обявления:
До Администрацията.
За пари (въ бонове и записи)
До П. Бобчевский.

Редакцията не отговаря за съдържащето на публикуванитъ писма и съобщения, щомъ не сж отъ специалнитъ ѝ дописници.

Неупотрѣбенитъ ржкописи се връщатъ, ако се платятъ пощенскитъ разноски.

Неплатени писма не се приематъ.

— Единъ брой 15 ст. —

„Всичкитъ права на свободата сж основани на правдата, за туй първата длъжностъ на свободата е да защитава правдата.“

— Единъ брой 15 ст. —

СТОПАНИНЪ П. БОБЧЕВСКИЙ

ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА ОСНОВЕНЪ КАПИТАЛЪ 10.000.000 ЛЕВА ЗЛАТНИ.

Управителний Съвѣтъ на Българската Търговска Банка има честь да съобщи на Почитаемата публика, че Уставътъ на Банката е Височайше утвърденъ отъ Негово Царско Височество на 25 Февруарий 1895 г. съ Указъ № 29.

Съгласно чл. 46 отъ Уставътъ открива се публична подписка за 44.000 акции по 200 лева златни всѣна, исплащанието на които ще се извършва по слѣдующия начинъ:

10% при подписката; 15% слѣдъ шесть мѣсеца, считана отъ почваніето на банката да функционира; 25% слѣдъ една година отъ втората вноска.

Останалитъ 50% могатъ да бжджтъ поискани, ако потрѣбать, и то по рѣшението на Общото Събрание на акционеритъ.

Основателитъ на Българската Търговска Банка, като сж имали прѣдъ видъ голѣмата нужда отъ едно подобно кредитно учрѣждение, поставено на чисто търговски начала, което да се притече на помощъ на възраждащата се у насъ индустрия и търговия, прѣдприехъ това чисто народно дѣло съ пълна увѣренность, че основанието на Българската Търговска Банка съ проектиранитъ клонове въ по важнитъ градове въ България и въ странство ще се посрѣщне съ въсторгъ отъ цѣлия българскій народъ.

Съ цѣлъ да се даде възможность на всички—безъ разлика на състояние и положение—да взематъ участие въ това капитално народно прѣдприятие, направени сж най голѣми улѣснения за подписката на акциитъ и за исплащаніето на стойността имъ.

Публичната подписка на 44.000 акции, по 200 лева златни всѣка, се открива:

ВЪ БЪЛГАРИЯ—при Българската Народна Банка, нейнитъ клонове и кореспонденти, при клоноветъ на Императорската Оттоманска Банка и кореспондентитъ имъ и при слѣдующитъ фирми и лица:

ВЪ РУССЕ—при Братия Ст. Симеонови, Братия П. Ковачеви, Акционерното Спестително Дружество „Гирдалъ“, Списовно Акционерно Дружество „Стрѣмление“, Стояновъ Пиперовъ & Догановъ, Братия Ст. Камбурови, Майеръ & Афталионъ и Братия Р. С. Афталионъ & Сие

- Въ Варна при Шуменското Търговско Д-во.
- " " " Братия С. С. Маркови
- " Шуменъ " Шуменското Търговско Д-во
- " " " Стояновъ Пиперовъ & Догановъ
- " Разградъ " Братия Куюмджиеви
- " Силистра " Василь Димовъ
- " " " Дим. Русевъ
- " Тутраканъ " Димитръ Теодоровъ
- " Свищовъ " Свищовското Спестително Дружество
- " " " Спестително Д-во „Дунавъ“
- " Орѣхово " Братия Теодоровъ & Тихоловъ
- " Братца " Ал. Т. Новаковъ
- " Ломъ " Пл. Ц. Щърбановъ
- " Видипъ " Рафаель Б. Нахмиалъ & Вентура
- " София " Калжиновъ & Марковъ
- " Орхане " Кръстю М. Диловскій
- " Пльвенъ " Братия С. Бояджиеви
- " Тетевенъ " Илия Кумановъ
- " Ловечъ " Илия Дочевъ
- " Севлиево " Минчо Пешевъ

- Въ Пловдивъ при Братия Дуѣнски
- " " " Несторъ Абаджиевъ
- " Бургасъ " Братия С. С. Маркови
- " Тръвна " Бончо Тихоловъ & Сие
- " Дръново " Георги Соверовъ
- " Елепа " Юрданъ П. Тодоровъ
- " Търново " Братия П. Ковачеви
- " Г. Орѣховица " Д. А. Буровъ и Сие
- " Тѣсковецъ " Братия Ц. Гугучкови
- " Бѣла " Х. Ламби Добревъ
- " Казанлъкъ " Хр. Христовъ
- " " " Б. Палаззлу & Сие
- " Стара-Загора " Напо Димитровъ
- " Сливенъ " Пл. Саръ Ивановъ
- " " " Братия Кондеви
- " " " Юрданъ Данчевъ
- " Чирпанъ " Иванъ Митевъ
- " Ямболъ " Кр. Г. Къичовъ
- " Хасково " Дим. Христовъ

ВЪ СТРАНСТВО: ПРИ КОРРЕСПОНДЕНТИТЪ НА БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА БАНКА.

ПОДПИСКАТА СЕ ОТВАРЯ НА 25 МАРТЪ И ЩЕ ТРАЕ ДО 15 АПРИЛИЙ 1895 ГОД.

Слѣдъ закриваніето на публичната подписка ще стане общо разпрѣдѣленіе (репартиция) по акциитъ между подписчицитъ (акционеритъ).

УПРАВИТЕЛНИЙ СЪВѢТЪ НА БАНКАТА Е СЪСТАВЕНЪ КАКТО СЛѢДВА:

Прѣдсѣдатель С. И. Стомоняковъ отъ фирма В. Рашевъ & С. Стомоняковъ
Подпрѣдсѣдатель Ст. Симеоновъ отъ фирмата Брат. Ст. Симеонови
Членове П. А. Поповъ отъ фирмата Пенковъ Навлюзъ & Сие
П. Губидѣльниковъ Народенъ Прѣдставителъ
Г. Тодоровъ Главенъ Директоръ на Застр. Д-во „България“

Ц. П. Ковачевъ Отъ фирмата Братия П. Ковачеви
К. Д. Беби Търговецъ въ храни
Иос. Р. Цанковъ Отъ фирмата Г. Р. Цанковъ & Сие
Д. С. Ионовъ Търговецъ и Народенъ Прѣдставителъ
Ант. Пиперовъ Отъ фирмата Стояновъ Пиперовъ & Догановъ

СТАМБОЛОВЪ & РАДОСЛАВОВЪ

Обвиняват г. шефа Радославова, че билъ се съдружилъ съ тирапа си Стамболова. Читателитъ ни знайтъ, че и нашия столичен корреспондентъ съобщава същто пѣщо. Шефътъ г. Радославовъ отказва това въ „Народни Права“, а, сръщу обвинението, че въ Пловдивъ партизанитъ му вече съвмѣстни засѣдания държатъ за начина на дѣйствицята си, отговори тъй:

„Ако нашитъ приятели въ Пловдивъ водятъ прѣговори за взаимно дѣйствование противъ произволитъ на властта, то това прѣди всичко е безъ знаието на Централното Бюро и най сетитъ то е едно частично мѣстно съглашение, което не нарушава ни най малко принципитъ на нашата партия и което може би твърдѣ естествено ще се отнася само до „взаимното дѣйствование“ на партиитъ. Такова съглашение въ бждице е възможно да стане съ всяка либерална фракция, безъ да страдатъ въ нищо началата, отъ които се ръководи нашата партия.“

Санкимъ, не сме съединени, ама нека партизанитъ ни бждатъ съединени, защото принципитъ ни не се накърняватъ.

Трѣбватъ ли коментарии?

ЕДИНЪ НОВЪ СВИРЧО.

Едно врѣме Свирчо, Захарий Стояновъ (Богъ да го прости!) и пр., между многото сръдства, които употребявахъ за свое популяризиране, служехъ си и съ друго едно, колкото ниско, нечестно отвратително, толкова и врьдно, убийствено за бждицето на нашето отечество. Това сръдство бѣше подстрѣкването учеництвѣ да правятъ бунтове, да биждатъ учителитъ си, да ги хвърлятъ изъ стълбитъ надолу и пр. мерзости, които се осадихъ на врѣмето отъ всички честни и разумни хора въ Българи. Отъ тогава насамъ, има вече доста врѣме, поне тази воня бѣше прѣстанала да се распространява отъ нашата единствена по порнографията си преса въ цѣлъ свѣтъ. И захранителитъ бѣше да мислимъ, че въ България нѣма вече да се повтори този позоръ—да се подстрѣкватъ невинни дѣца да правятъ бунтове и да си губятъ врѣмето за този, дѣто вѣе. Толкова по-вече имахме право да мислимъ тѣй, понеже прѣдполагахме, че слѣдъ 18 Май заедно съ стамболовщината отиде по дяволитъ и нейната посестрима свирчовщината. Пѣлъ то излиза сега, че на зми-

ята главата била само притиснатата, но не и смазана, защото иждаме да проявява отново признаци на животъ. Позорътъ пакъ излѣзе на сцената!

Тукашния Самозащитникъ въ свой брой 9 напечаталъ една дълга телеграма, испратена до г-на министра на Просвѣщението отъ ученицитъ на Шумненското Окръжно училище, което самозащитникътъ, за украшение на слога и по други нѣкои по-тънки съображения, нарѣкълъ грѣмогласно: „Педагогически Институтъ“. Тази телеграма съдържа толкова интересни и съ общеевропейско значение работи, щото непрѣмѣнно трѣбвало да намѣри мѣсто въ единъ вѣстникъ, който има претенцията политига да бистри и общественно мнѣние да прѣдставлява. Въ телеграмата се расправя, какъ двама ученици отъ горѣспоменатото училище, „безъ да сж направили нѣкаква вина, туку тѣй само—за права Бога“, били изключени изъ числото на ученицитъ.

Като печата тази телеграма, самозащитникътъ иждружава съ слѣдущитъ, между друго, бѣлѣжки: „За уетѣхъ на исканието (а ученицитъ въ телеграмата искатъ, да се не испѣждатъ двамата „невинни“ ученици) съотгавме Шумненскитъ 129 ученика да постоанствуватъ и напускатъ училището (стачка, демекъ!) ако онеприравнителитъ имъ другари не бждатъ вържати при тѣхъ. Побѣдата добиватъ само безстрашнитъ.“

Какъ ви се вижда? Не ви ли припомнятъ, г-да читатели, тѣзи думи едноврѣменнитъ свирчови подстрѣквания за бунтове? Какъ нѣма да ви припомнятъ, когато и писачътъ на горнитъ „настрѣчителни“ думи, който не е истинския Свирчо, а само едно новоназначило копие отъ него, самъ навърно ще е пѣкой испеченъ едноврѣмененъ бунтаджия, който едвамъ ще успѣлъ да напусне ученическата скамейка, да се отегре отъ „тиранитъ-учители“, които сж го научили да пише и да ги пува сега съ вѣстникъ? Този, обаче, новъ, Свирчо—знаемъ го ний, кой е той—на да ли ще сполучи съ своитъ подстрѣквания, понеже отъ десетина години насамъ, отъ тогава, когато и новия Свирчо, по подстрѣкванията на родителитъ сж правѣтъ бунтове, е станало едно значително промѣнение въ благоприятна смисълъ, както въ много други сѣчения, тѣй и въ нашето ученичество. Взехъ да се явяватъ и между ученицитъ въ голѣмо количество момци, които трѣзвено гледатъ на работата си и съ прѣзрѣние се отнасятъ къмъ подобни подстрѣквания. А нашъ Свирчо, безъ да вземе това въ съображение, като си смѣта, че и сегашнитъ ученици сж на едноврѣменния неговъ умъ, подстрѣквалъ ги, подстрѣквалъ... воденицитъ на Дон-Кихота. И крѣска ли, крѣска нашъ Свирчо, нашето наерчено пѣтле: „Напрѣдъ, момчета! Побѣдата е ваша!“ безъ да си стори трудъ да

си припомни, че подобно глупешко „напрѣдъ“ докара едно врѣме дѣ да си е момчета само до казармитъ...

ДНЕВНИ БѢЛѢЖКИ.

СТОЛИЧНИ

—На 23 въ Софийския Апелативенъ Сждъ започна разглеждането на дѣлото на г. И. Лукановъ, бивши столиченъ градоначалникъ, Т. Тошевъ, бивши приставъ, и Н. Сойтаровъ, бивши помощникъ пристава, по обвинението имъ въ дестезавние затворника Стоянъ Ивановъ. Обвиняемитъ отказватъ. Защитницитъ сж г. г. Димитръ Грековъ, Дръ Т. Гашевъ, Мартинъ Теодоровъ и Иванъ Стойновъ.

—Г-нъ Министръ-Прѣдсѣдателъ е заминуалъ отъ Виена за Германия. Прѣдполага се да се завърне туку къмъ края на този мѣсець.

—Завчера Нейно Царско Височество Книжницата благоволи да посѣти Пернишката мина и на трѣгвание подари на работницитъ 500 лева.

—Тукашния Градски Съвѣтъ рѣши да се прѣдадѣтъ въ сждъ бившия кметъ г. Д. Петковъ и бившия директоръ на техническото отдѣление г. г. А. Начовъ и Т. Марковъ.

ВЪТРЪШНИ.

— Въ телеграмата, която ученицитъ отъ Шумненското Окръжно училище сж подали до г-на министра на просвѣщението, между другото, сръщаваме и слѣдущето: „Г-не Министре, до кога сждбата на ученицитъ ще бжде играчка въ ржвитъ на учителитъ“. Тѣзи телеграма е напечатана съ една настрѣчителна за ученицитъ бѣлѣжка въ вѣстника на Варненскитъ самозащитници. То едно. Сега не обичате ли да прочетете едно нумено второ отъ рода на горното, само че малко нѣпо, друга тюрлия. Въ втория брой на „Учителския“ вѣстникъ „Учителски Другаръ“, въ едно писмо отъ Сухиндолъ, сръщаваме, покрай другото, и слѣдующитъ интересни лакърдийки, които, кой знае по какво необяснимо нѣкакво стечение на обстоятелствата, много приличатъ на горнитъ—на ученическитъ. Ама защо има една приказка: „Всичко се сръща едно съ друго, само планина съ планина не може да се сръщице.“ Сухиндолскитъ лакардийски сж тѣзи: **До кога ще оставимъ ний, учителитъ... сждбата си само на личната воля на единъ министръ...“**

Както се вижда отъ горѣприведенитъ два вида „до кога“ (доколѣ, о Господи!), едното „до кога“ ученическо, другото „до кога“ учителско,—и едни-

тъ, и другитъ не щѣтъ да иматъ никого надъ себе си, искатъ да сж, съ една рѣчь, „независими“. Ученицитъ не щѣтъ учители, учителитъ не щѣтъ министръ на просвѣщението...

Ето кога България трѣбва, като Христа на кръста, да извика: „Боже мой, Боже мой, защо си ме оставилъ?“

Взмутителния този фактъ, и безъ нѣкакви отъ наша страна коментарии, показва най-нагледно, до какво окаяно дередже сж испаднѣли нравитъ въ нашето отистина нещастно отечество... Туку Господъ да ни е на помощ!

ГРАДСКИ.

— „Пѣтлето“, както го наричатъ въ града, искукуруикалъ въ вѣстника си, че въ Варна правителств. партизани били само 3-4—цата души, които подписали въ нашата „Всенародна Подписка“. Дѣто ще се каже, всички, които не сж подписали, сж опозиционери, споредъ „пѣтлето“.

Пѣтелски умъ, както виждате, хемъ и брѣзъ, като на пѣтлитъ: не почаква поне до края на подписката.— Ний не мислимъ да правимъ отъ „Българското Отечество“ партизанство, защото проектираното съчинение нѣма нищо общо съ партизанството, а е дѣло всенародно. Има врѣме подписката до края на м. Юний и подписчицитъ ще бждатъ поканвани отъ разни общински, окръжни и държавни листи. Поканваме само недостойното и плиткоумно „пѣтле“ да не се перчи тамъ, дѣто ще му се смѣйтъ хората. На противъ, трѣбва да смете за дължностъ да помогне за осществението на капиталното това дѣло.

— Въ настоящия ни брой е помѣстенъ отговорътъ на прѣдсѣдателката на женското Благотвор. Дружество въ града ни, г-жа А. дръ Желѣзкова, сръщу едно влѣзло въ вѣстника ни писмо по-напрѣдъ за нередовнитъ смѣтки на дружеството. — Отъ обясненията, които дава г-жа прѣдсѣдателката туку и които още добихме и устно, ний считаме, че упрѣкванията върху прѣдсѣдателката сж безосновни.

— Споредъ свѣдѣнията на пѣтлето, въ вѣстника му, властта, по анонимно до прокурора писмо, произвела обиски у нѣкои жители, у които намѣрила крадени държавни имущества. Въ числото на тия жители билъ и „радолаво-идеалиста“ Щерю Патриковъ (крѣчмаръ), у когото била намѣрена правителствена пушка № 10284, а послѣдний се оправдавалъ, че билъ иждушилъ — правителствена пушка купилъ.

Любопитно е да се знае, дѣ ги има, та да си купимъ и ний...

—Варненското самозащитително пѣтле, което отъ скоро врѣме е кацнѣло въ Варна и се заловило вѣстникъ да издава и „да помага на народа“ отдо-

ЛИТЕРАТУРЕНЪ ОТДѢЛЪ

М. Ю. Лермонтовъ

ЧУДНИЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Романтическа драма въ 4 дѣйствия, двѣ сцени и съ единъ епilogъ.

Прѣвѣлъ Йовко.

(Продължение отъ брой 139)

ДѢЙСТВИЕ ВТОРО

(Пакъ въ Москва).

Бял. — А че какъ, наистина, никой не се е оплакалъ въ града? За това има сждъ у насъ. На госпожата ще остане сждѣтъ въ наследство, а управителя ви — въ Сибирь...

Сел. — Кждѣ ний, сиромаситъ! У тѣхъ е всичко, благодѣтелно, и сжднитъ сж подкупени пакъ отъ нашия какъ... Лопшаво е за насъ! Погледнешъ въ другото село — сръдцето ти се облива съ кръвь!... Живѣятъ си спокойно, весело; а у насъ, ей-тѣй, и пѣсенъ не се чува вече по сѣдѣникитъ... Расказватъ слугитъ: веднѣжъ се разсърдила госпожата и съ поижници почнала да имъ рѣже кожата... охъ, тежко... Ами кога-

то заповѣда да ни скубитъ. брадата косъмъ по косъмъ, гащица... но, вече и светилитъ забравя човѣкъ, балцичко.. (пада при краката на Бѣлинскитъ). О! помогни ми баремъ ти! купи ми, купи, милий татко! (Ридеа).

Владимиръ (Разиренъ). — Хора! хора!... И до такава степенъ на злодѣйство дохожда жената, творение по-нѣкога толкова близко до ангель! О, проклинамъ вапитъ усмивки, вашето щастие, вашето богатство!... всичко е купено съ крѣвави сълзи... да чушитъ рацѣтъ, да рѣжатъ кожата, бой, да скубитъ брадата косъмъ по косъмъ... О, Боже! при едната мисълъ за това, азъ чувствувамъ болка въ всичкитъ си жили... Азъ бихъ смазълъ съ краката си всѣкий членъ на тѣзи злодѣйска жена. Това ме докара до ярости.

Бял. — Наистина ужасно! Мразъ по кожата минава!

Сел. — Купи ми, милий.

Влад. — Димитрий, имашъ ли пари? Ето всичко, което имамъ азъ: полица отъ петъ хиляди... ти ще ми ги повѣрнешъ нѣкога. (Туря на масата портфейля си).

Бял. — Като е тѣй (смѣта), то азъ ще купя това село. Иди си, добрий селенино, и кажи на своитъ, че тѣ сж въ безопасностъ. (На Владимиръ). Кои е госпожата, а?

Сел. (като се клани отъ радостъ). —

Да ви даде Богъ и на двама ви щастие, бащи мои! Да ви даде дълтъ животъ, да ви даде Богъ всичко, което душицата ви пожелае! Сбогомъ, бащца! Да те благослови царя небесний! (Излиза).

Влад. — О, мое отечество, мое отечество! (Расхожда се бърже).

Бял. — Ахъ, колко ми е драго, че мога сега да купя това село, колко ми е драго! Най-първо ще ми се удаде да облѣгкчя страждущето човѣчество! Тѣй това е добро дѣло!... Нещастнитъ селени! Какъвъ животъ е този, когато сѣмъ всѣка минута въ опасностъ да изгуби всичко, което имамъ, и да попаднѣ въ рацѣтъ на палачитъ!

Влад. — О, има хора по-достойни за сжалѣние, отъ колкото този селянинъ. Нецѣстията минаватъ и радостята ги замѣнява, но този, който носи всичката причина на своитъ страдания въ своето сръдце, въ когото живѣе червей, който поглъща най-малкитъ искри отъ удоволствие, този, който жѣлае и се надѣва, този, който е догѣналъ на венчикитъ, даже и на любяцитъ го, този... Но защо да говорѣмъ за такива хора? Тѣмъ не може човѣкъ да състрадава, тѣхъ никой не разбира.

Бял. — Пакъ за своята си! О, египто! Какъ могатъ да се сравняватъ химеритъ съ истинското нещастие? Може ли да се сравнява свободния съ робътъ!

Влад. — Единия е робъ на човѣка, а другия е робъ на сждбата. Първия може да очаква добъръ господаръ, или има изборъ; втория—никога. Съ него играе слѣпния случай, и страститъ му и безчувственността на другитъ — всичко е съединено за неговата погибель.

Бял. — Нима ти не вѣрвашъ въ Провидѣнието? Нима отхвърляшъ съществуването на Бога, който всичко знае и всичкома ни управлява?

Влад. (Гледа на небето). — Вѣрвамъ ли азъ? Вѣрвамъ ли азъ?...

Бял. — Главата ти, виждамъ азъ, е натъкана съ глѣжливи мисли.

Влад. (като помѣлчава). — Чуй: нали сега е прѣкрасно врѣме? Да отидемъ на булеварда.

Бял. — Охъ, че си чуденъ! (Мълчание. — Влиза слугата на Мария Димитриевна). Какво искашъ? Кой си ти?

Влад. (непламенъ). — Слугата на майка ми!

Слугата. — Азъ сѣмъ испратенъ при васъ, господине, отъ Мария Димитриевна. Търѣшъ ви отъ прѣди половина часъ въ три къщи, гдѣто, както ми казахъ у васъ, често сте ходили. Едвамъ ви намѣрихъ.

Влад. — Какво станало?
Слуг. — На госпожата...

Влад. — Какво?

му, помѣстено въ 9-и брой на вѣстника си нѣкакво извлѣчение изъ едно частно писмо (достойно по неграмотността си за колонитѣ на този вѣстникъ), къмъ което присѣдинява и свои бѣлѣжки. Най-важното въ тѣзи бѣлѣжки,—това, което очертава ясно натура на петлето, сѣ слѣдующитѣ негови свѣти, отпразненствата нѣкои отъ бургазскитѣ учители: „прѣзрѣте“ своитѣ колеги..... *плуйте* въ тѣхното лице....“ Вихме желали да ни каже петлето, подобенъ развратъ има ли го и да ли би се допуснѣлъ въобще въ нѣкоя отъ направителитѣ държави, където и то трѣбна да е ходило? Срѣщатъ ли се и въ тамканнитѣ вѣстници такива благоуханни свѣти „прѣзрѣте“, *плуйте*? А ний сме увѣрени, че петлето нѣма да се ограничи само съ едно го- *ло прѣзрѣние и плуйне*, ами ще отиде съ свѣтитѣ си и по-надалечъ. Скоро ще четемъ ний въ вѣстника му и такъ визъ нѣщица: „Исхвърѣте другаритѣ си изъ прозорцитѣ, смажете имъ главитѣ, прѣбийте имъ колѣнитѣ“ и пр. Това обязательно ще си дойде на реда. То е вече извѣстно: всинца познаваме добръ натурата на петлетата...

—Като прочели статията ни „Разбрахме се“ въ минлия брой на „Черно Морѣ“, по поводъ *протеста* на туканни нѣкои учители, мнозина приятели ни съобщаватъ сега, че сутринята на 12-й т. м., когато било засѣданieto, въ което се чель и приель протеста, прѣвъ всичкото врѣме, до началото на засѣданieto, между нѣколцина учители (познати вече „аморфни“ господиновци) постоянно се е въртѣло и се е шушукало съ тѣхъ туканното адвокатче, Драгулевъ. Питаме „аморфния“ прѣдсѣдателъ на Варн. Окол. учителско (напримѣръ) дружество: каква работа има едно адвокатче между учители, когато тѣ се събиратъ на засѣдание ужъ по чисто (я чисто, я не) учителски работи? и да ли това адвокатче нѣма прѣстъ въ искованането на протеста?

ПИШѢТЪ НИ ОТЪ:
Варна. Въ отговоръ на дѣписката, напечатана въ вѣстника Ви въ брой 137, пращамъ Ви слѣдующата равносмѣтка, и Ви моля да ѝ дадете мѣсто, въ най-близекій брой на почитаемиѣ Ви вѣстникѣ, отговоряща противъ всѣкаква лажъ и клѣвета.

РАВНОСМѢТКА
на Женското Благот. Д-ство „Майка“ за 1894 година

ПРИХОДЪ.

Отъ 1 Януар. 1894 до 1 Януар. 1895	
Отъ 1893 г. налични л. сумми	508.25 *
„ членски вносове	257.—
„ волни помощи	319.50
„ Т. Т. Ц. Ц. В. Височества	1500.—
„ Вечеринки и прѣдстав.	1032.90

*) Въ наличнитѣ сумми влиза и продажбата отъ „Тръндафилъ“, която съставлява: 61 л. 10 ст.

„ лихви отъ свидѣт. въ Банка 246.10
Взето отъ капитала 381.—
Налични сумми на 1895 г. 57.15
4301.90

РАСХОДЪ.
Отъ 1 Януар, 1894 г. до 1 Януар. 1896
За прислуга на Ж. В. Д. л. 132.—
Разноски по прѣдет., вечеринки 345.20
Подѣрж. на уч-ки и пом. бѣдни 1474.25
Пощенски и канцеляр. разноски и печатан. комед. „Тръндафилъ“ 120.30
Дадени въ банката (свид. № 304) 1900.—
„ „ „ („ № 295) 330.15
4301.90

Всичкиятъ капиталъ на Дружеството съставлява: **5723.50**
Който се намира въ петъ (5) свидѣтелства въ Българската Народна Банка. А когато приехъ въ 1892 г. бѣше: **2723.80**

Който желае да види подробно всичкитѣ смѣтки и при това, оправдателнитѣ документи, пронумеровани, пронумеровани и подпечатани съ дружественитѣ печатъ, въ най-строгъ порядокъ, нека заповѣда у касиерката на дружеството, Г-ца Н. Теодорова, въ улица Гургулята № 105

И тъй като редовнитѣ смѣтки показватъ краснорѣчиво моята дѣятелностъ и дѣятелността на настоятелството и слѣдователно успѣха на дружеството, и не ми остава друго освѣнъ да отнесъ величайшето си прѣзрение къмъ недостойната дописница, която не заслужава да бѣде членка, въ едно общество, въ което всѣкой се труди въжновень исключительно отъ най-безкористно самоотвържение.

р. Варна, 23 Мартъ 1895 г.
Прѣдсѣдателъ: **А. Дръ Желъзкова.**
Забѣлѣжка. Смѣткитѣ отъ тритѣ години на моята дѣятелностъ, именно: 1892, 93 и 94 год. подробно ще напечатамъ въ Варненскій Общинскій Вѣстникъ; нека всѣкой любопитенъ хвърли единъ внимателенъ погледъ, а най-много „Бившата членка“.

ВАРНЕНСКОТО ПРИСТАНИЩЕ

Нашето пристанище вече почва да се строи. Срѣщаме въ „Държав. Вѣстникъ“ вече назначения на лица за контролъ надъ прѣдприятието, па и нѣкои отъ прѣдприемачитѣ билъ, казватъ, вече тукъ. Даваме въ днешния си брой и окончателния договоръ на прѣдприятието, за знание отъ читателитѣ си.

ДОГОВОРЪ

за
постройката на Варнен. пристанище
Заскалителни, зидарски, драгажни и насипни работи.
Между послѣднитѣ:
Господинъ Михаилъ Маджаровъ, Ми-

нистръ на Обществениѣ Сгради, Платицата и Съобщенията, дѣйствующъ отъ името и за смѣткана Българското Княжеско Правителство отъ една страна и Господа Михайловски и Хайрабедиянъ, Български подданици, живущи въ Столица София, и дѣйствующи отъ свое име и за свои собствена смѣтка, съвмѣстно и солидарно отъ друга, уговори се слѣдующето:

Чл. 1. Княжеското Правителство желайки да се извършатъ работитѣ за направението на едно пристанище въ Варна и състояще се отъ построяването на вълноломи, кееви стѣни и углублението на пристанището, и вземайки предъ видъ, отъ една страна резултатътъ на търга отъ 4 того, отъ който се установява, че Господа Михайловски и Хайрабедиянъ сж прѣдложили да извършатъ означенитѣ въ проекта заскалителни, зидарски, драгажни и насипни работи по сговоритѣ на дѣиза и поемнитѣ условия и по цѣнитѣ на вѣдомостъта, отъ които тѣ се съгласяватъ да направятъ едно намаление отъ 16 $\frac{1}{2}$ % шестнадесетъ и половина на стотѣхъ; а отъ друга удосто- вѣдението отъ Българската Народна Банка за влагането отъ Господа Михайловски и Хаирабедиянъ въ видъ на залогъ суммата отъ 346.200 лева златни, триста четиридесетъ шесть хиляди и двѣстѣ лева злати, дава на споменатитѣ Господа Михайловски и Хайре- бедиянъ, които отъ своя страна при- маатъ прѣдприятието за грѣ-обозначенитѣ работи по условията изложени въ предложението имъ.

Чл. 2. Господа Михайловски и Ха- йрабедиянъ се задължаватъ да почнатъ работитѣ щомъ получатъ за това заповѣдъ.

Чл. 3. Всичкиѣ работи съставля- ющи прѣдметъ на прѣдприятието трѣба да се свършатъ въ единъ срокъ отъ (6) шесть години, считанъ отъ денятъ на съобщението за утвържда- нието на търга.

Чл. 4. Исплащанието извършени- тѣ работи ще става ежемѣсечно по цѣ- нитѣ на вѣдомостъта, като се спада на- маление 16 $\frac{1}{2}$ % шестнадесетъ и по- ловина на стотѣхъ; по тоя начинъ стой- постъта на прѣдприятието възлиза при- близително на 6,922.472.14 лева зл. шесть милиона деветстотинъ дваде- сетъ двѣ хиляди четиристотинъ седем-

десетъ два лева златни и четиридесетъ стотинки.
Исплащанието ще става въ Вар- на, съгласно чл. 100 отъ поемнитѣ условия.

Чл. 5. Господа Михайловски и Хайрабедиянъ обявяватъ чрѣвъ насто- лния договоръ, че сж избрали града Варна за мѣстожителството си; слѣдо- вателно всичкитѣ съобщения относи- телно прѣдприятието имъ ще важятъ щомъ сж испратени на тоя адресъ. Тѣ трѣбва постоянно да иматъ на това мѣсто единъ компетентенъ агентъ, сна- бденъ съ пълномощие отъ тѣхъ и прѣд- варително одобренъ отъ министрътъ на Общитѣ Сгради, Платицата и Съоб- щенията.

Чл. 6. Стѣдующитѣ книжа, под- писани отъ договорящитѣ се страни, съставляватъ нераздѣлна часть отъ договора:

- а) Девизъ и поемни условия;
- б) Вѣдомостъ на цѣнитѣ;
- в) Подробно оцѣнение на работитѣ;
- г) Съвкупенъ планъ за проекти- раниѣ съоръжения;
- д) Типове отъ напрѣчни профили въ мѣрка 1 къмъ 200.

Чл. 7. Съгласно чл. 64 отъ деви- зътъ и поемнитѣ условия, разноскаитѣ за гербовъ сборъ, право за регистрира- ние и други берии, на които ще се под- ложи настоящитѣ договоръ, сж въ те- гоба на прѣдприемачитѣ Господа Ми- хаиловски и Хайребедиянъ.

Чл. 8. Настоящия договоръ, как- то и приложенията му сж съставени и подписани отъ договорящитѣ се стра- ни въ два екземпляра на язицитѣ Бѣл- гарски и Френски; всяка отъ странитѣ задържа отъ днесъ по единъ екзем- пляръ.

Съставенъ и подписанъ въ сто- лица София на седемнадесетий денъ отъ мѣсець Февруарий 1895 година.

Министръ на Обществениѣ Сгра- ди, Платицата и Съобщенията :

М. Ив. Маджаровъ

Прѣдприемачи :

Михайловски и Хайрабедиянъ.

Б. Р. Настоящия договоръ е ве- че утвърденъ и съ Височайшиѣ Указъ („Държ. Вѣстникъ“), брой 59 — 1895 год.

Отъ Редакцията. По причина на обявлени- ята, материалътъ на вѣстника не можи да се помѣсти исцѣло и изостанѣ. Молимъ за изви- нение отъ читателитѣ си този пътъ.

Слу. — Доста се разболѣ и иска ви при себе си.
Влад. — Разболѣ се, казвашъ? Болна?
Слу. — Доста болна!
Влад. (на Бѣлинскій). — Чувашъ ли? Разбирашъ ли тази опасностъ, която ме грози? Какво, ако въ този именно мигъ... Азъ съмъ твърдъ въ нещастията си — нели?... (Мълчание. — На слугата). Ще дойдъ! (Бѣрже излиза; подиръ не- го и слугата).
Бля. (като гледа слѣдъ тѣхъ). — Ще те погуби тѣзи излишна чувствителностъ! Ти желаетъ покойствие, но не си спо- собенъ да се наслаждавашъ отъ него, и то би ти станало най-голяма твоя ма- ка, ако би могло да се засели въ гър- дитѣ ти. Азъ съмъ съ веселъ характеръ обикновенно, но при все туй забѣлѣз- вамъ, че скръбта на Арбенина е при- ѣлпчива. Подиръ него азъ слѣдъ два часа не мога се оправн! Ха, ха, ха! Испитвамъ вѣрпостъта на жената! Да ви- димъ, ще ли устои Загорскина противъ моитѣ нападения? Ако измѣни ти на Арбенина, то това е най-добрия способъ да го исцѣри отъ най-глупавата болѣстъ. (Слугата на Бѣлинскій). Какво искашъ?
Слугата. — Азъ ходихъ да взема билетъ, както вий ми заповѣдахте, въ театра. Ето го!
Бля. — Хубаво! Отъ първо мѣсто? Хубаво! (На себе си). Нетърпимо ще

бѣде сега въ французския театръ: ло- шаво прѣдставляватъ; тѣсно, задушно, а нѣма какво да се прави! само beau mou- de! (Излизатъ).

ЯВЛЕНИЕ III.
Стая у Загорскини.

София. — Ma chère cousine, свѣт- ваямъ те да се прѣдпазвашъ!

Наташа. — Моля, безъ наставление! Азъ сама знамъ, какво да правя. Азъ ни- кога дѣма да покажъ на Арбенина по- голѣма благосклонностъ, а нека бѣде доволенъ отъ малката.

София. — Не можъ го ти накара да се ожени за тебе: той свѣсѣмъ не е такъвъ човѣкъ.

Наташа. — Разбира се, сама нѣма да почнѣ да се сватувамъ за него, а, ако ме обича, тѣй ще се ожени.

София. — Наистина, какъ е интере- сна меланхолията му, какъ сж зашма- телни тѣжитѣ му, какъ сж мили очитѣ му, пълни съ слъзи?

Наташа. — Да, за мене сж много занимателни.

София. — Повѣрвай ме, че само се прѣструва той и се шегува, и то имен- но защото е увѣренъ, че ти си вѣрба- на въ него.

Наташа. — Пъкъ защо да не бѣде увѣренъ?.

София. — А опитайсе да му се пока- жешъ хладна—тозъ часъ ще те остави.

Наташа. — Азъ се опитахъ и той не ме остави, а отъ тогава повече ме обича....

София. — Ти не умѣнешъ да лицемѣ- рипшъ, ти....

Наташа. — Повѣрвай, не по-лошо отъ тебе.

София. — Арбенинъ сжко така кур- тизанствуваше съ лидиновата Полина, а, ето, отхвърлиж и смѣе се самъ надъ нежъ—помнижъ ли? Сжщото ще испа- тишъ и ти.

Наташа. — Азъ не съмъ Полина.

София. — Ще видимъ.

Наташа. — Па що ми го нареждашъ туй?

София. — Това, което знамъ вече знамъ Вчера....

Наташа. — Какво е то? Впрочемъ, не желаеж и да знамъ!

София. — Вчера Арбенинъ бѣше у насъ.

Наташа. — Но какво отъ това?
София. — Любезничеше съ Лиза Шу- мова, разказваше ѝ Богъ знае що, и между това ме помоли да ти дамъ едно писмо! Ето какви сж мжжетѣ! Въ една влюбени, а на друга пишеть писма. Вѣр- вай имъ слѣдъ туй!
Наташа. — И ти съгласи ли се да вземешъ писмото?

София. — Азъ го прочетохъ и му го повърнѣхъ, като му казахъ, че ще му се смѣнешъ много. А той го скъса и си отиде. Каква комедия? И още, знаешъ ли, казвахъ ми, че се хвалѣлъ, че ужъ ти го обичашъ; но азъ не вѣрвамъ.

Наташа. (на страна). — Той прави глупости! Азъ съмъ така сѣрдита на него, така сѣрдита!... Да ми се хва- ли—какво иска?... Кой би помислилъ! Това е свѣсѣмъ... (Сило). Ти знаешъ, братовчедко, вчера бѣше у насъ Бѣлин- скій. Un jeune homme charmant! Прѣ- лестъ—колко е хубавъ, умень и любез- зенъ! Ето човѣкъ, който не надува уст- ни! Нищо нѣма въ него мрачно и пе- чално! Какъ е възпитанъ! Като че цѣ- лия си животъ е прѣкаралъ въ двореца.

София. — Поздравлявамъ те. Ти сж-

Слъдва.

LEON JOSEPH, Bankgeschäft.

Джирово-Кonto при
Reichsbank.

Berlin W.
Postdamer Strasse № 71.

Клонъ въ **NEUBRANDENBURG.**

ЗНАЙТЕ ЛИ?

че Мекленбургската парична логария, на която печалбитъ въ банкноти или злато се исплащатъ, е най добрата и богата въ шансъ за печалба. Отъ планътъ на обратната страница виждате, че тя е раздѣлена на 6 отдѣла, и при другитъ голѣми печалби

още **500000 Марки, 300000 Марки, 200000 Марки**

ще бждатъ истеглени; отъ **800000** билети трѣбва **400000** съ печалби да бждатъ истеглени.

ВСЪКОЙ ВТОРИ БИЛЕТЪ ПЕЧЕЛИ!

Законната цѣна на $\frac{1}{4}$ билетъ лева зл. **4.10**
 ” ” ” ” $\frac{1}{2}$ ” ” ” ” **8.25**
 ” ” ” ” $\frac{1}{1}$ ” ” ” ” **16.50**

прѣпоръч. — Порто и листа 70 стотинки.

Моля поръчкитъ въ късо врѣме да ми испратите. При испращанието на суммата съ пощ. записъ за списание на порто можете да пишете каквото искате на частъта която азъ ще отрѣжа отъ него, исплащанието приематъ още въ банкноти отъ всѣка Държава.

Тегленето почва на **3 и 4 Май н. ст. 1895.**

Съ Почитание
LEO JOSEPH.

ПЛАНЪ НА 239 ГОЛЪМА Мекленbg.-Schwer. ДЪРЖАВНА ЛОТАРИЯ
състояща отъ **80000** билета съ **40000** печалби.

1-то тегление на 3 и 4 Май 1895.		2-то тегление на 3 и 4 Юний 1895.		3-то тегление на 27 и 28 Юний 1895.	
1 печалба отъ 25000 марки — 25000 Марки		1 печалба отъ 30000 марки — 30000 марки		1 печалба отъ 40000 Марки — 40000 Марки	
1 " " 5000 " — 5000 "		1 " " 5000 " — 5000 "		1 " " 5000 " — 5000 "	
1 " " 3000 " — 3000 "		1 " " 3000 " — 3000 "		2 " " 3000 " — 6000 "	
1 " " 2000 " — 2000 "		1 " " 2000 " — 2000 "		2 " " 2000 " — 4000 "	
8 " " 1000 " — 8000 "		8 " " 1000 " — 8000 "		8 " " 1000 " — 8000 "	
20 " " 500 " — 10000 "		12 " " 500 " — 6000 "		12 " " 500 " — 6000 "	
21 " " 300 " — 6300 "		16 " " 300 " — 4800 "		16 " " 300 " — 4800 "	
19 " " 200 " — 3800 "		10 " " 200 " — 2000 "		8 " " 200 " — 1600 "	
5 " " 150 " — 750 "		2950 " " 76 " — 224200 "		2950 " " 108 " — 318600 "	
3000 печалби 192462 Марки		3000 печалби 285000 Марки		3000 печалби 394000 Марки	
4-то тегление на 20 и 22 Юлий 1895.		5-то тегление на 13 и 14 Августъ 1895.		ЦѢНАТА НА ОРИГИНАЛНИТЪ БИЛЕТИ по законната цѣна.	
1 печалба отъ 50000 Марки — 50000 Марки		1 печалба отъ 60000 Марки — 60000 Марки		една четвъртъ	половина
1 " " 10000 " — 10000 "		1 " " 10000 " — 10000 "		1-то тегление л. зл. 4.10	лева зл. 8.25
1 " " 5000 " — 5000 "		2 " " 5000 " — 10000 "		2-то " " 6.90	лева зл. 13.75
2 " " 3000 " — 6000 "		3 " " 3000 " — 9000 "		3-то " " 8.25	лева зл. 16.50
3 " " 2000 " — 6000 "		4 " " 2000 " — 8000 "		4-то " " 8.25	лева зл. 33.—
9 " " 1000 " — 9000 "		8 " " 1000 " — 8000 "		5-то " " 8.25	лева зл. 33.—
10 " " 500 " — 5000 "		10 " " 500 " — 5000 "		6-то " " 5.50	лева зл. 22.—
14 " " 300 " — 4200 "		14 " " 300 " — 4200 "		всич. отдѣли л. зл. 41.25	лева зл. 82.50
10 " " 200 " — 2000 "		7 " " 200 " — 1400 "		лева зл. 165.—	
2949 " " 140 " — 412860 "		2950 " " 162 " — 477900 "		Прѣпоръчано, порто и листа 70 ст. за всѣка класса отдѣлно.	
3000 печалби 510060 Марки		3000 печалби 593500 Марки		— Печалбитъ въ каквато голѣмина и да бждатъ исплащамъ веднага въ злато.	

6-то тегление отъ 5 до 25 Септември 1895.

ГОЛЪМАТА ПЕЧАЛБА МАР. 500000
въ щастливъ случай.

1-вата премия Марки	300000	Марки	300000
1 печалба отъ	200000	"	200000
1 " "	100000	"	100000
1 " "	50000	"	50000
1 " "	40000	"	40000
1 " "	30000	"	30000
1 " "	20000	"	20000

6-то тегление отъ 5 до 25 Септември 1895.

ГОЛЪМАТА ПЕЧАЛБА МАР. 500000
въ щастливъ случай

5 " " "	10000	"	10000
20 " " "	5000	"	10000
200 " " "	5000	"	600000
600 " " "	1000	"	600000
700 " " "	500	"	350000
23469 " " "	162	"	3801978
25000 печалби и премията			6241978

При купуванието на билети отъ послѣднитъ классы трѣбва да имъ се заплащатъ по първитъ классы, които се теглени вече.